

לעשות פורים

עולת ראייה א. רלח. נוגה - שבו התחלת מציאות קצת קרן אור במיעוט האפשרי **קובץ ו. רנב.** עם כל האומות או מחולקים בתעודה חלוקה ערכית. הם נועדו לשכלולו של חיצוניות העולם, ואנחנו להפנימיות. אבל עמלק הוא ההיפוך ממש מכל מגמת הקודש של ישראל, וצריך הוא להימחק, כדי שיהיה ד' וכסאו שלם.

קובץ ו. רעט הקטגוריה על ישראל מורכבת היא מקטגוריותם של שרי האומות, שיש להם תעודה בעולם שאינה יכולה להתאים עם התעודה העליונה של ישראל, על כן יש ניגוד עצמי לחקי הויית העמים, משטרם ומציאותם, התנשאותם והתרחבות ממשלתם ותרבותם, עם ישראל. ועוד יש קטגוריה יותר גדולה, מהרע הגמור החפץ באיבוד העולם לגמרי, ויודע הוא שיסוד קיום העולם והתעלותו תלוי הוא ברוממותם של ישראל, בחופשם וגדולתם. וכשהקטגוריה הכללית מתאחדת עם הפרטית, אז העולם תוסס מאד. ואותם הכחות מגיני האומות, אינם יורדים לסוף הדעת של הקטיגוריה על ישראל שמצד המקטר הגדול, שהדברים נוגעים גם אליהם, והם מסייעים אותו. ועל ידי תפילת הצדיקים, והעלאת הרצון הפנימי ממקור החכמה, מתוסף זיו החכמה בעולם, ומכירים התועים הללו את הדעה הרעה של הקטגור הגדול, ומתפרדים ממנו, ובזה הם נמתקים, ומאיר בהם שביב של קדושה, לדעת שיסוד ניגודם לישראל הוא מוטעה ושטחי, ולהיפוך, כי התעלותם של ישראל, בעומק המציאות, תגרור עילוי לכל באי עולם, הללו את ד' כל גויים, שבחווה כל האומים, כי גבר עלינו חסדו, ואמת ד' לעולם הללויה. ומתהפכים למליצי יושר על ישראל, והתוכן הכללי של העולם הולך ומתאים לתקומתם של ישראל,

קובץ ה. נו. עבודה זרה אין די לשנא אותה, לשקצה ולתעבה, לדרוש כליונה אבודה והכחדה, אלא צריכים לכפור בה, להאמין באפסיותה בריקנותה בביטולה ושילולתה המוחלטה, בעומק ההעדר, שרק בהתפרצותה להראות כדבר מצוי ואיזה יש, היא מתגלה בבבלותה, כיעורה, זוהמתה וסרחונה, וכל מום רע וכל שם רע ושם גנאי שלה. עומק היהדות האמיתית, נעוצה היא בכפירה של עבודה זרה, העולה הרבה יותר למעלה, ומעמקת יותר את החטיבות של קדושת היהדות, משנאתה. ושיקוצה, וכל ריחוק תיעוב ושיקוץ שלה, כל הזריות, תזרם כמו דוה צא תאמר לו, הכל תלוי בעומק הכפירה של עבודה זרה. כל הכופר בעבודה זרה נקרא יהודי.

קובץ ה. סז. זביחת היצר הוא הניגוד המוחלט להמינות. היצר נזבח ונאפס, לא בורחים ממנו ומתכנסים בתוך הציור הרוחני, מסתלקים מן הרשות של הרע, שנחשב בטעות לרשות בפני עצמו בעל שליטה מיוחדת. הודאה בעבודה זרה זו עוקרת את האדם ואת העולם מיסוד העולם. לא מספיק כלל מה שישנא את הרע באמירה והתרגשות. אחרי ההודאה במציאות שליטתו, כבר הוא אחוז ברשתו. והרע העולמי נוח לו לותר על כל, להניח להיות מגדף ומחרף אותו, טופל עליו כל תיעוב, ובלבד שיודה בשלטונו. אבל האמת העליונה יודעת שאין עוד, אמת מלכנו אפס זולתו. היצר נזבח, וסופו להשחט ולהאבד מן העולם, ורוח הטומאה אעביר מן הארץ. והעולמות כולם, העולם הבא והעולם הזה, יחד כולם לכבודו נבראו. וכל הזובח את יצרו ומתודה עליו, כאילו כבדו להקב"ה בשני עולמים, שנאמר זובח תודה יכבדני. סמוכה היא לתשובת המינות המבוטאה בהגדה הסנהדרית, אין תודה י'הרג, שנאמר זובח תודה יכבדני.